

Brata sta ga že od daleč opazila. Stekla sta mu naproti; kako pa sta se začudila, ko je potegnil iz žepa kos belega kruha.

»Ta je lep!« sta se smejala, »s koščkom kruha ti je plačal! Mari bi bil mošnjo vzeti! Res, lep svetnik si!«

»Bog pomagaj,« je odornil brat, »njegova volja je bila, bo že kako!«

»Z mošnjo denarja bi si lahko nakupili deset, dvajset hlebov,« sta sitnarila brata. »Kaj hočemo zdaj trije z enim samim koščkom kruha?«

»Pojejta ga sama!« je nejevoljno odornil brat.

Tedaj pa se je zgodilo čudo. Jedla sta brata, jedla — kruha pa je bilo zmerom več. Kmalu ga je bila polna miza. Seveda so se vsi trije začudili, da nikoli tega in kako bi se nel! Pa se je novica kmalu raznesla daleč po deželi. Od blizu in daleč so jeli prihajati ljudje in so pravili, da tako dobrega kruha ni dobiti nikjer drugje. Drago so ga plačevali — in se je tako za eno mošnjo polnila druga. Od tistih dob so rekli tej hiši pri Pe-karjevih. Baje stoji še dandanes; če je še kaj kruha pri hiši, pa ne vem.

Svjatoslav

Kresna pesem

Mi smo polja varovali
pred mračkovi, pred meglami,
da bi nam kaj darovali,
ko se svetel dan predrami.

Čez polje so šli oblaki —
da ne bili bi mračkovi!
Čez gorice bele sence —
da ne bili bi strahovi!

Smrt pri nas naj ne ubija,
naj ne pride toča v kraj,
Jezus mali in Marija
naj nam dasta sveti raj!

Svjatoslav

Pastirska kresna pesem

Jezus je po polju hodil,
sonce, dež je s sabo vodil —
lepa, lepa liliija.

Po planini čredo pasel,
med pastirji reven rasel —
lepa, lepa liliija.

Judje pridejo srditi,
hočejo Boga kupiti —
lepo, lepo liliijo.

Niso ga pastirji dali,
so ga v izbico peljali —
lepo, lepo liliijo.

Niso Jezusa dobili,
čez polje so se vrnili —
lepa, lepa liliija.

Jezus hodi med ovčami,
k dnevu svetlemu jih drami —
lepa, lepa liliija.